

Příloha k protokolu o SZZ č.

JU v Č. Budějovicích

Vysoká škola: **Pedagogická fakulta**

Datum odevzdání posudku: **20.5.2011**

Andrea MUSILOVÁ

Jméno:

Obor: **..čeština – angličtina / ZŠ**

Recenzent * /

diplomové práce

Vedoucí */

Mgr. Lucie Medová, MPhil., Ph.D.

.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Syntaktická analýza barokního textu

Práce Andrey Musilové je pečlivým a systematickým syntaktickým rozbořením barokního textu, konkrétně knihy *Vidění rozličné sedláčka sprostného* Valentina Bernarda Jestřábského (1630 – 1719), jejíž druhé vydání pochází z roku 1719.

První část práce je dedikována popisu knihy *Vidění rozličné sedláčka sprostného*, druhá je pak vlastní detailní analýzou složitého souvětí ve *Vidění*, a to ve dvou částech. Nejprve autorka rozebírá složitá souvětí souřadná a podřadná, poté se věnuje podrobnější analýze kapitoly XVI. *O vojácích* dané knihy (připojenou v příloze). Práce je pěkně a pečlivě napsaná, přesto se nemohu nezastavit u některých formálních nejasností: diplomantka je jistě bude schopna vysvětlit.

První poznámka je menší výtkou: pozor na to, aby anglická anotace byla napsána skutečnou angličtinou (mimořádně, je nějaký rozdíl mezi *compound and complex sentences*, proti české verzi, v níž mluvíte pouze o *složitých* souvětích?). Není mi dále jasný rozdíl mezi primární a sekundární literaturou v seznamu literatury: zdá se mi, že s oběma typy se pracuje naprosto stejně; co mi uniklo a je zásadní v tomto dělení? Podobně, proč je základem pro syntaktickou analýzu Bauer a Grepl (1975) a Grepl a Karlík (1989) a ne novější Karlík a Grepl (1998), resp. proč se s novější prací nepracuje vůbec? Další nejasností jsou citace. Diplomantka systematicky cituje Jestřábského (1973), ačkoli se (zcela jednoznačně?) jedná o citace studie/doslovu Milana Kopeckého z jeho edice *Vidění* (viz poznámky pod čarou 3, 4, 6-13, 15, 18, 19). Na str. 40 autorka odkazuje na Daneše a Šmilauera, citace Šmilauerovy *Novočeské skladby* ale z textu/poznámky pod čarou někde vypadla. Na str. 63 je *odkudž* určeno jako zájmeno, standardně je ale nahlíženo jako zájmenné příslovce.

Diplomantka stojí oběma nohama na zemi, všechna její tvrzení jsou pečlivě a přesně doložena – a to je samozřejmě pozitivní a nutné pro tento typ práce. Myslím ale, že v určitých ohledech by se mohla pustit do „vlastních spekulací“. Například by se mohla zamyslet nad tím, proč jsou *Vidění* uvedena dvojí předmlouvou, a to *Předmlouvou k sedlákům* a *Předmlouvou ke čtenářům*. Kdo byl jiným (modelovým) čtenářem tohoto textu než právě sedlák a proč by mu měla být uvedena vlastní předmluva? Stejně tak – jakkoli je toto pro barokistu denním chlebem – by nebylo od věci komentovat také jiné (syntaktické či morfosyntaktické) jevy, které se ve sledovaném materiálu vyskytnou: zde mám na mysli například rozkolísaný úzus v použití tvarů přechodníků (které tvoří součást sledované práce), např. na str. 52 *Pán Bůh vyslyšíc prozbu jeho*, etc..

Oceňuji čtvrtou kapitolu, která podává přehled o systematickém užití komplexních souvětí u jednotlivých postav: očekávání je potvrzeno, *anděl* mluví v nejsložitějších souvětích. Jak autorka podotýká, další analýzy by byly možné a vhodné, přimlouvala bych se za podrobnější morfosyntaktický popis daného barokního textu.

Celkově práci považuji za velmi podařenou. Práci doporučuji k obhajobě.

výborně

Návrh na klasifikaci diplomové práce:

.....
podpis recenzenta diplomové práce

Českých. Budějovicích 20. 5. 2011
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte